

držitele, nalézajících se v téže obci. Druhá věta tohoto odstavce, která ostatně má stejně jako první věta na zřeteli jen byty nalézající se v téže obci, pro daný případ nemůže přicházeti v úvahu již proto, poněvadž má na mysli jen případ, když nějaký další byt jest obýván jedním neb několika členy domácnosti, která v téže obci má ještě jiný byt, kde tedy nejde o identitu držitelů obou neb několika bytů (viz násl. Boh. č. 4925/25 a 5126/25 adm.).

Jestliže tedy žal. úřad, vycházející z právního názoru, že nelze veškeré místnosti bytu B-ova v M. L. jako celek považovati za předmět dávky z přepychových bytů, vyhověl odvolání poplatníkovu a rozhodnutí nižší stolice zrušil, nemohl nss shledati, že by jeho výrok byl v rozporu se zákonem.

Č. 6575.

Pozemková reforma. — Řízení před nss - em: I. »Rozhodnutím neb opatřením správního úřadu« podle § 2 zák. o ss není sdělení přidělového komisaře učiněné vlastníku na základě výměru stpú-u, kterým se vlastník zve k protokolárnímu převzetí zabraných nemovitostí. — II. Konečným rozhodnutím podle § 5 zák. o ss není výměr přidělového komisaře, kterým se vlastník zve k dohodě o výměně propuštěných nemovitostí.

(Nález ze dne 21. května 1927 č. 11.120).

V ě c: Dr. Vilém G. v T. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze, resp. přidělovému komisaři v K. o propuštění a převzetí nemovitostí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á.

D ů v o d y: Přípisem z 12. května 1926 oznámil přidělový komisař stpú-u v K.: »Stpú výnosem z 21. října 1922 propustil majiteli velkostatku T. ze záboru dle § 11 zák. celkem 163.2833 ha zeměd. půdy a 1.2283 ha půdy jiné. Dohodou z 28. února 1923 postoupil velkostatek dobrovolně stpú-u nemovitosti ve výměře 28.2530 ha zeměd. půdy, ač mu byly již ze záboru propuštěny. V důsledku výše uvedeného přidělový komisař naznačuje jednání na den 17. května v kanceláři příd. komisaře v K., aby v dohodě s majitelem, resp. jeho zástupcem vybral vhodné pozemky ve výměře 28.2530 ha zeměd. půdy a návrh předložil stpú-u k vyřízení.«

Dalším přípisem z 29. května 1926 oznámil též přidělový komisař vlastníku: »Ježto výpověď ze 13. března 1925 a z 11. května 1925 nabyla právní mocí a dnem 19. října 1925 a 19. prosince 1925 uplynula doba výpovědní ohledně nemovitostí do těchto výpovědi pojatých, bude ve smyslu rozhodnutí stpú-u provedeno protokolárně převzetí vypověděných nemovitostí a zařaděných do oceňovacího řízení dle protokolu z 26. května 1926, vyjma ty nemovitosti, které přípisem ze 17. května 1926 majitel velkostatku T. požaduje k propuštění ze záboru dle § 11 zák., dne 9. června 1926 v kanceláři velkostatku v T. Příd. komisař žádá, abyste se tohoto jednání zúčastnil.«

Uvažuje o stížnosti do obou těchto výměrů podané, musel si nss především zodpověděti otázku své vlastní kompetence a zkoumati, jsou-

li tu dány zákonné předpoklady pro jeho činnost kogniční. V té příčině uvážil nss:

I. Výměr z 12. května 1920, jímž přidělový komisař pozval st-le k dohodě o výběru vhodných pozemků za pozemky ze záboru již propuštěné, jež v důsledku ujednané dohody vlastník postoupil později k účelům reformy pozemkové, není konečným rozhodnutím (opatřením) v poslední instanci vydaným, jímž by mohlo býti zasaženo do subj. práv st-lových, nýbrž pouhým mezitímním opatřením příd. komisaře rázu procesního, sledujícím účel — jak výslov. se tam uvádí — v dohodě s vlastníkem připraviti podklad pro konečné rozhodnutí stpú-u. Teprve toto konečné rozhodnutí lze naříkati stížnosti k nss-u, a v ní lze se brániti proti takovým opatřením, má-li strana za to, že měla vliv na rozhodnutí ve věci samé.

II. Výměrem ze 13. října 1925 uložil stpú přidělovému komisaři, aby ke dni 30. října 1925 převzal do držby stpú-u vypovězené nemovitosti, aby vlastníka, resp. osoby hospodařící k řízení tomu předvolal, a uložil mu také, aby v případě, že by osoby ty v předání nemovitostí překážely, bylo to protokolováno, další řízení přerušeno a spisy zaslány stpú-u za účelem vyklizení exekučního. Výměrem z 29. května 1926 oznámil pak příd. komisař vlastníku, že a kdy ve smyslu tohoto výnosu stpú-u určité nemovitosti převezme, a pozval ho k tomuto jednání.

Podle § 20 náhr. zák., jsou-li splněny předpoklady tam uvedené, provede k návrhu stpú-u vyklizení a odevzdání vypovězených nemovitostí a předání jich do držby stpú-u, resp. osob třetích příslušný okr. soud podle předpisů ex. řádu. Má tedy stpú v řízení tom postavení strany, která se návrhem u řádného soudu proti druhé straně domáhá vyklizení a odevzdání nemovitostí. Opatření stpú-u, jichž účelem jest přivoditi mimosoudní vyklizení a odevzdání nemovitostí v dohodě se stranou druhou, nejsou rozhodnutím (opatřením) žal. úřadu jako úřadu správního, jež by mohly zasáhnouti do subj. práv vlastnickových (§ 2 zák. o ss), nýbrž toliko opatřením žal. úřadu jako strany, jehož proveditelnost jest závislá právě jen na souhlasu strany, proti níž míří.

Tak také chápati jest příkaz stpú-u, jenž byl podkladem pro opatření příd. komisaře, a jenž pro případ odporu vlastníka nařizuje přerušeni výkonu přejímajícího s doložením, že bude pak pokračováno podle zákona a tím zřejmě dává na jevo, že má na mysli opatření jen se souhlasem strany proveditelné. Ani tento výměr není tedy způsobilým předmětem kognice nss-u.

Č. 6576.

Domovské právo: O bydlišti kočovného kramáře podle § 4, odst. 1 dom. zák. z roku 1863.

(Nález ze dne 23. května 1927 č. 10.432).

V ě c: Obec L. (adv. Dr. Kar. Wendt z Čes. Budějovic) proti zemské správě politické v Praze (za zúč. obec Sv. J. adv. Dr. Jan Sixta z Prahy) stran domovského práva J. P. a jeho rodiny.